

Uchwała Nr XXXVI/155/2016

Rady Powiatu w Gołdapi

z dnia 16 grudnia 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Gołdapi

Na podstawie art. 12 pkt. 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 814) w związku z art. 229 pkt 4 oraz art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23), **Rada Powiatu w Gołdapi uchwała, co następuje:**

§ 1.

Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez panią _____ na działalność Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Gołdapi i zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Gołdapi w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje się skargę za bezzasadną zgodnie ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Powiatu w Gołdapi do zawiadomienia strony skarżącej o załatwieniu skargi oraz poinformowanie W armińsko Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Polityki Społecznej w Olsztynie o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3.

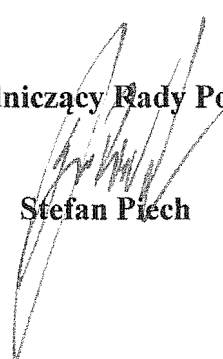
Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Gołdapi.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Stefan Piech

zatrudnionych w PCPR około 20 lat temu była mieszkanką sąsiedniej wsi, gdzie mieszkała Pani [imię]. Trzeba wiedzieć, że w tak małym powiecie gołdapski, który liczy 28 tys. mieszkańców takie sytuacje, że ludzie znają się rozmawiają, spotykają się, mieszkają w bliskim sąsiedztwie są nieuniknione i na tej podstawie nie można stawiać zarzutu stronniczości w postępowaniu. Przeciwnie, to pracownicy powiatowym jednostek organizacyjnych są przez swoich przełożonych szczególnie uczulani aby swoje obowiązki wykonywać sumiennie i bezstronnie. Komisja Rewizyjna w pełni podziela pogląd dyrektora PCPR, iż najważniejszą formą nadzoru, którą PCPR jako organizator rodzinnej pieczy zastępczej zobowiązany jest sprawować nad rodziną zastępczą są wizyty w środowisku, które w rodzinie Państwa [imię] miały miejsce 3 razy tj. raz na zlecenie Sądu Rejonowego w Olecku (opinia nt. kandydatów na rodzinę zastępczą), drugi raz przed posiedzeniem Zespołu ds. Oceny Sytuacji Dziecka oraz trzeci raz w celu udzielenia wsparcia rodzinie zastępczej na skutek konfliktu jaki zaistniał z Panią [imię] i jej partnerem. W tej sytuacji spotkania określane przez skarżącą jako koleżeńskie „przy herbatce” były w rzeczywistości realizacją przez PCPR przepisów art. 128-130 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej /Dz.U.2016.poz.575/

Załączony materiał dowodowy „płyta DVD” nie potwierdza faktu stosowania przemocy słownej i fizycznej przez pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Gołdapi. Na podstawie wyjaśnień dyrektora PCPR uznano, że materiał filmowy został skrócony o sytuacje, w których Pan [imię] i jego dwaj pomocnicy mężczyźni oraz jedna kobieta z malutkim dzieckiem na rękę przeklinali, prowokowali pracowników PCPR, szydzili z nich. Po przyjeździe policji (na wezwanie pracownika socjalnego PCPR – Pani Iwony Florek), pan od którego ewidentnie czuć było alkohol udał się do samochodu i przebadanie go alkomatem w tym momencie było mniej istotne.

Komisja Rewizyjna zapoznała się odpowiedzią Pani [imię] na pozew Pana [imię] o ustalenie ojcostwa z dnia 11 kwietnia 2016r. w której to na str. 3 akapit 2, Pani [imię] przyznała że [imię] jest ojcem [imię]. Również na posiedzeniu Zespołu ds. oceny sytuacji dziecka potwierdziła ojcostwo dziecka. W tych okolicznościach zarzucanie pracownikom PCPR, iż potocznie nazywają Państwa [imię] – dziadkami, a Pana [imię] – ojcem jest nadużyciem ze strony skarżącej. Nie można też pominąć i tej okoliczności, że zgodnie z postanowieniem SR w Olecku z dn. [data] 2016r. Sygn. [numer] dziecko zostało umieszczone w rodzinie zastępczej spokrewnionej.

Komisja Rewizyjna oceniając pod względem zasadności zarzuty sformułowane w skardze wzięła pod uwagę stanowisko wyrażone przez radcę prawnego Starostwa powiatowego w Gołdapi z którego wynika że:

W przedmiotowej sprawie nie jest bez znaczenia fakt, iż do tej pory nie uregulowana została sprawa ojcostwa małoletniej . W związku z tym, że matka małoletniej pani nie pozostawała w związku małżeńskim nie zachodzą domniemania prawne przewidziane przepisami art. 62 i nast. K.r.o. Zatem najprawdopodobniej konieczne będzie sądowe ustalenie ojcostwa na podstawie art.84 k.r.o, przy czym powództwo może wytoczyć zarówno matka dziecka jak i jego ojciec a w pewnych sytuacjach prokurator. Bezspornie jednak konflikt jaki istnieje pomiędzy matką dziecka a panem nie służy rozstrzygnięciu sprawy a przede wszystkim szkodzi dobru dziecka. Oczywiście bowiem rzeczą jest, że małoletnia powinna znać swojego ojca. Jeżeli będzie znała ojca to będzie też znała jego krewnych w tym też i swoich dziadków. Na ten czas nie jest zatem wykluczone, czego zdaje się nie przyjmuje do wiadomości pani , że ojcem małoletniej może być a co za tym idzie państwo mogą być jej dziadkami. To powinno zostać rozstrzygnięte w sprawie o ustalenie ojcostwa. To w interesie pani powinno leżeć jak najszybsze ustalenie ojcostwa, co w naturalny sposób może chociażby złagodzić konflikt pomiędzy stronami.

Badając zasadność skargi należy odpowiedzieć sobie pytanie, czy na PCPR zostały nałożone obowiązki związane z procedurą wydania dziecka. Przepis art.579 k.p.c. określa katalog postanowień jakie wydaje sąd rodzinny w sprawach dotyczących władzy rodzicielskiej, przy czym, co istotne wszystkie wydaje po przeprowadzeniu rozprawy. Postanowienia takie stają się skuteczne i wykonalne po uprawomocnieniu się. Bezsporne w sprawie jest, że małoletnia Lena znajduje się pod faktyczną opieką państwa a stało to możliwe na podstawie Postanowienia Sądu Rejonowego w Augustowie VII Wydział Zamiejscowy w Sejnach z dnia . sygn. akt . Przepisy art.598¹ i nast. K.p.c. regulują szczegółowo sprawy o odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką. Bezsporne jest, że pani nie przedstawiła w PCPR postanowienia sądu o odebranie małoletniej pozostającej pod opieką państwa Kardel. Można z bardzo dużym prawdopodobieństwem zakładać, że takiego postanowienia nie posiada. W złożonej skardze o takim postanowieniu też nie wspomina. W tym miejscu należy wskazać, sąd na podstawie art.598⁵ k.p.c. w postanowieniu o odebraniu dziecka pozostającego pod opieką określa termin, w jakim zobowiązany powinien oddać uprawnionemu osobę pozostającą pod opieką. Stosownie zaś do treści przepisu art.598⁶

k.p.c. jeżeli zobowiązany do oddania osoby pozostającej pod opieką nie zastosuje się do postanowienia, o którym mowa w art.598⁵ k.p.c. sąd na wniosek uprawnionego, zleci kuratorowi sądowemu przymusowe odebranie tej osoby. Z powyższych przepisów wynika, że przymusowego odebrania osoby dokonuje kurator sądowy na zlecenie sądu opiekuńczego, wydane w formie postanowienia. Kurator sądowy w tym postępowaniu jest organem wykonawczym, który może dysponować środkami przymusu. Pracownikom PCPR w Gołdapi nic nie wiadomo na temat, czy pani [redacted] wystąpiła wnioskiem do sądu o wszczęcie procedury przymusowego odebrania małoletniej Leny. Trzeba też pamiętać, że sąd opiekuńczy każdorazowo bada przesłanki uzasadniające wszczęcie procedury postępowania przymusowego.

W tych okolicznościach prawnych z uwagi na to, że pani [redacted] najprawdopodobniej nie posiada żadnego ze wskazanych postanowień, w dniu 6 października 2016 r. w siedzibie PCPR w Gołdapi mogło dojść do próby siłowego odebrania małoletniej [redacted] przez jej matkę przy pomocy przybranych do pomocy osób trzecich towarzyszących matce. Pani [redacted] w postępowaniach sądowych korzysta z pomocy profesjonalnych prawników, zakładać zatem należy że jest na bieżąco przez nich informowana o sytuacji prawnej małoletniej [redacted] oraz o procedurach związanych z odebraniem dziecka z pod opieki. Wbrew obowiązującym przepisom na siłę chciała odebrać małoletnią a niejako przy okazji w skardze stawia pracownikom PCPR zarzuty o nieudzielenie jej pomocy w tym „procederze”. To właśnie dzięki czujności pracowników PCPR ich roztropności została faktycznie udaremniona próba siłowego odebrania dziecka w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami. Asysta osób trzecich przy tym zdarzeniu może świadczyć, że pani [redacted] działała w sposób zaplanowany i zorganizowany. Asysta, być może w jej zamyśle miała wyrzucić presję na pracownikach PCPR. To dzięki pracownikom PCPR nie doszło do popełnienia przestępstwa. Wobec powyższego i w tej części zarzuty skargi należy uznać za bezzasadne.

W tych okolicznościach faktycznych i obowiązujących przepisach prawnych Rada Powiatu na podstawie przepisów art.229 pkt 4, art.237 § 1 i 3 oraz art. 238 uznaje w całości złożoną skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCY RADY
[Signature]
Sławomir Piech